

[Christmas Møller.]

blev Strejke hos Provinstypograferne, hos Provsbladene, hvorunder den socialdemokratiske Presse fortsat kunde udkomme, og hvor Stillingen var en saadan, at man med meget stor Magt kunde underbygge dette begrænsede Fag? Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem, hvorledes han vil karakterisere dette Forhold, som falder lige ind under, hvad der kan ske i Henhold til Lovforslaget.

Til det ærede Medlem Hr. Rager vil jeg kun sige, at han, naar han taler, som han gjorde, skylder at sige, om man da kunde have faaet tvungen Voldgift gennemført i den høje Rigsdag i 1933, for ellers er der overhovedet ikke Mening i det ærede Medlems Tale. Forholdet er det, at det ærede Medlem er bundet til et Parti, som ikke vilde dette, saa selv om man havde faaet Forslag frem om en permanent Ordning med tvungen Voldgift, kunde det ærede Medlem ikke dengang have stemt for det i Henhold til de politiske Aftaler, som det ærede Medlem er bundet af.

Forskellen mellem Mæglingsforslagets Ophøjelse til Lov og den tvungne Voldgift er den, at for den tvungne Voldgiftsdomstol kommer til at foreligge Mæglingsforslaget og Parternes Stilling, og Parterne kan føre en Forhandling over for den tvungne Voldgiftsdomstol. Det er efter vor Opfattelse af aldeles afgørende Betydning, og jeg for mit Vedkommende skal da kun endnu fra denne Forhandling understrege: at den højtærede Statsminister har talt om Katastrofe, som kunde indtræde, den højtærede Statsminister har talt om de katastrofale Forhold, der kunde komme, den højtærede Statsminister har sagt, at der ikke er stor Forskel imellem vort Forslag og den Stilling, Regeringen har indtaget — den højtærede Statsminister maa saa virkelig ogsaa tage sit Ansvar i Situationen.

Rager: Vi er vist alle mest interesserede i at se, hvorledes dette Forslags videre Skæbne vil blive, og Tiden til mange Ord er derfor efter mit Skøn heller ikke inde nu, hvert Minut bliver efterhaanden kostbart. Men jeg vil gerne gøre nogle enkelte Bemærkninger, ganske kort, til de Udtalelser, der her er fremsat.

Det er mig stadig lige uforstaaeligt, hvorledes man kan tro gennem en Fremtid at bygge et System op, der skulde hvile dels paa en Forligsinstitution og dels paa en Voldgiftsinstitution, naar man begynder dette med at nedsætte denne Forligsinstitution i den almindelige Anseelse. Naar man

nu er naaet saa langt, at det ærede Medlem Hr. Krag betegner Forligsinstitutionen som den tredje Part i Arbejdsstriden, saa turde vi vel være kommet saa langt; som man overhovedet kan komme. Til at undersøge det Forslag, som den sagkyndige Forligsinstitution har stillet efter Konference med Parterne gennem lange Tider, ønsker man nedsat en Voldgiftsret bestaaende af to Mænd udnævnt af Den faste Voldgiftsret og en udpeget af Højesterets Justitiarius, og disse ganske udefra tagne Folk giver man et Par Dage til at kontrolere de andres, Forligsinstitutionens, gennem saa lang Tid udførte Arbejde. Det forekommer mig, at naar man saa kan have saadanne Tanker, da er man saa langt ude, at en blivende Ordning kan dette ikke være Grundstenen til.

Den anden Bemærkning, jeg kunde ønske at gøre, det er denne: Hvorfor i al Verden skulde vi ogsaa have tvungen Voldgift for Slagterikonflikten, hvor Parterne har været enige? Fordi Overenskomsten er forkastet af Arbejderne, efter at deres Bestyrelse var gaaet ind for den, er der saa nogen Grund til at underkaste ogsaa denne Konflikt tvungen Voldgift? Er det maaske, fordi det ærede Medlem Hr. Krag mener, at Svineslagteriernes Arbejdere havde Ret, da de forkastede Overenskomsten, at de burde have haft mere, og fordi det ærede Medlem haaber paa at skaffe dem dette gennem sit Standpunkt i denne Sag?

Der næst mente det ærede Medlem Hr. Krag, at hvis Regeringen blot vilde rette sig efter Oppositionen, saa kunde der komme til at staa en enig Rigsdag bag ved Loven. Det er rigtigt, men det er nu engang ikke Regeringspartierne Opgave udelukkende at rette sig efter Oppositionen. Det maa da ogsaa være vor Ret, særlig hvor vi har det saglige Grundlag i Orden, at forlange, at Oppositionspartierne, navnlig under en Situation som denne, ser bort fra at føre en smaalig Politik og fører en Samfundspolitik.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har udviklet en vis Evne til at svare paa andre Ting end dem, der bliver spurgt om. Jeg har henholdt mig til det ærede Medlems Ændringsforslag, ifølge hvilke visse Arbejdslønninger ikke bør forhøjes, hvis der ikke samtidig træffes Foranstaltninger til at hæve Landbrugets Indtjeningsmuligheder over en bred Front, og har spurgt, hvorfor man aldrig har anlagt samme Synspunkt, blot i omvendt Rækkefølge. Det ærede Medlem svarede